

JUSTI MEIERI
COLLEGIVM
ARGENTORATENSE

Totius Jurisprudentiæ absolutum systema

exhibens:

Adnotationibus

JOHANNIS OTTONIS TABORIS JC^{ti}

Facultatis Juridicæ Antecessoris, & aliorum doctorum virorum,
itemque endoxorum Meierianorum, ac indicis ac-
cessione locupletatum,

atque in TRES TOMOS distributum.

Studio & operâ

JOHANNIS BECHTOLDI U. J. Doctorandi.

Tomus Primus.

Cum Gratia & Privilegio Sac. Cæs. Majestatis.

ARGENTORATI

Sumptibus EBERHARDI ZETZNERI Bibliopolæ,

ANNO M. DC. LVII.

*El virreyado
de don fernando
alcazar del*

PRIVILEGIUM
S. CAES. MAJESTATIS.

FERDINANDUS Tertius Divina favente clementia Electus

Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dal-
matiae, Croatiae, Slavoniae &c. Rex, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Styriae, Car-
inthiae, Carniolae & Wirtembergae, Comes Tyrolis, &c. Cum Nobis noster &
Sacri Imperii fidelis dilectus EBERHARDUS ZETZNERUS Civis & Bibliopola Argento-
ratensis humilissima aditione supplicis exposuerit se IUSTI MEIERI Iuriconsulti Colle-
giium Argentoratense totum Iurisprudencia absolutum Systema exhibens studio

atq; opera IOANNIS BECHTOLDI adnotationibus IOANNIS OTTONIS TABORIS Iuriconsulti & aliorum
doctorum Virorum, endoxerum stem MEIERIANORUM atq; indicis accessione locupletatum, atq; in tres
tomos distributum, cum illius exemplaria iam dudum omnia sint distracta, eaque sub cufum Juventus singulari
eslagitet aviditate, typis denuo subicere decreviffe: veteri autem sese, cum eiusmodi edino non exiguos requi-
rat sumptus, ne dum ipse rei literariae studiosae juventuti juvandae aliorumque commodis provchendis infudat
improba hominū alienis laboribus insidiantium, quæstuique ac lucro proprio, vel cum aliorum noxa ac iactura
augendo inhiantium cupiditate sperato laboris atq; impendii sui fructu destitutus, insanabilem in re sua familiari
faciat pauperiem, adeoq; Nos submississime rogari, uti rationibus suis hoc loci consulere, se contra cuiuscunque
æmuli lucipetæ dolum Cæsarei nostri Diplomatis præsidio munire clementer dignaremur: Nos humillimis
prædicti ZETZNERI precibus ratione & æquitate nitentibus tanto annuerimus facilius, quanto censemus in-
dignus eum, qui rem litterariam publicam opibus suis liberaliter suscipit juvanda, re sua familiari fraudulenter
everti. Idcirco ipsum EBERHARDUM ZETZNERUM eiusque hæredes Cæsareo nostro privilegio super editione
dictæ Collegii Argentoratensis facienda clementer donavimus, adeoque prudentes, scientes atque animo bene
deliberato & Cæsareâ nostrâ auctoritate dilerte donamus, omnibus ac singulis Typographis, Bibliopolis & aliis
quibuscunque librariam negotiationem exercitentibus tenore præsentium serid inhiidentes ac verantes, ne quis
eorum supra memoratum Collegium Argentoratense à prædicto ZETZNERO recusum ad decennium à primâ
editionis die computandū intra Sacri Romani Imperii regnorumq; provinciarum ac Dominiorum nostrorum
hæreditariorum fines simili vel alio typo & caractere, vel etiam formâ in toto sive in parte recudere, vel aliò
recudendum dare ac transferre, vel alibi etiam impressum importare, adducere, vendere aut distrahere clam
vel palam citra voluntatem & consensum sæpe dicti EBERHARDI ZETZNERI eiusve hæredū ausit præsumatve:
Si quis autem secus faxit, & interdictum hoc nostrum temerario quodam ausu negligere & transgredi non fuerit
veritus, is non solum huiusmodi libris perperam quippe & dolose recusus atque importatis (quos quidem sæpe
dictus ZETZNERUS ipsiusve hæredes ubicunque locorum deprehensos, vel propria auctoritate, vel Magistratus
loci illius auxilio apprehendere, ac sibi vindicare poterunt) de facto privari: sed viginti quoque marcarum auri
puri puti ex semisse Aëratio sive Fisco nostro Imperiali fraudis nimirum vindici, ex altero vero semisse sæpe-
memorato ZETZNERO, eiusque hæredibus omni spe veniæ præcisâ pendendarum multam dare damnas esse
Hæc tamen lege, ut antedictus ZETZNERUS quaterna ad minus exemplaria istius operis statim post finitam edi-
tionem suis sumptibus ad Imperialem nostram Cancellariam transmittat, Quod si neglexerit, hæc nostrâ gratiâ
ac privilegio neutiquam frui ac gaudere possit, sed eo statim privatus & exutus esse censeatur. Mandamus et-
go universis ac singulis nostris & Sacri Rom. Imperii, Regnorumque provinciarum ac Ditionum nostrarum hæ-
reditariarum subditis cuiuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis aut fortunæ existant, tam
Ecclesiasticis quam secularibus, præsertim vero iis, qui in Magistratu constituti vel proprio vel superiorum no-
mine ac loco jus dicunt, iustitiæque exercent administrationem, ne quempiam unum privilegium & interdictum
nostrum Cæsareum temere & impune transgredi aut violare patiantur, quin potius contumaces, si quos forte
compererint, præscripta poenâ mulctari, aliisque modis idoneis curent coerceri, nō gravissimam nostram indi-
gnationem incurere & eandem multam pendere volunt. Harum testimonio literarum manus nostræ
subscriptione & Sigilli nostri Cæsarei appositione munitarum. Quæ dabantur in Civitate nostrâ Viennæ die
undecimâ Aprilis, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Regnorum nostrorum Roma-
ni vigesimo, Hungarici trigesimo primo, Bohemici vero vigesimo nono.

Ferdinandus Imp.

L. S.

Ad mandatum Sacræ Cæsareæ
Maiestatis proprium

Ferdinandus Comes Curtius.

I. Walderode,
mpr.

COLLEGIUM JURIDICUM ARGEN- TORATENSE:

OMNE JUS PANDECTARUM, QUODQUE
EIDEM EX CODIC. INSTIT. NOVELL. JUSTINIA-
NEIS respondet, una perpetuaque causarum methodo dispo-
situm: cum supplemento Iuris tum Canonici, tum No-
vissimi ex Imperial. Constit. & forensibus
observationibus:

exhibens:

OPVS ADORNATVM IN ACADEMIA
ARGENTORATENSI à IVRIS STUDIO SIS ET CANDI-
DATIS: ac recensitum curâ JUSTI MEJERI Novio-
MAGENSIS J. U. D. & Ante-
cessoris:

Ἐ τοῖς νόμοις ἡ σωτηρία τῆς πόλεως. *Arist. 1. Rhet. 3.*

NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS,
ET PRUDENTISSIMIS VIRIS:

DN. JOHANNI SIMONI à BRUMBACH, &c.
Pratori & Cancellario.

DN. PETRO STORCKIO Consulari, &
DN. CHRISTOPHORO KOLOEFFELIO,
XIII. VIRO:

INCLYTAE ARGENTORATENSIS ACADEMIAE

*Scholaribus, Dominis ac Patronis suis, omni observan-
tia & animi submissione colendis.*

Tsi initio mihi dubitatione quaedam suborirentur: No-
bilissimi, Amplissimi, ac Prudentissimi D. D. D. SCHOLAR-
CHAE, Patroni observandi: liceret ne mihi huic operi patro-
nos & quasi Deos tutelares querere: tamen quamprimum
illae melioribus cedere videbantur rationibus: dubium nul-
lum mihi fuit: quin ad A. A. A. V. V. V. rectè adirem, & ab
iisdem, id quod facio, patrocinium liberale, animo submisso
& debita cum observantia peterem. Quicquid enim est, quod à me vobis tu-
endum offertur: in ea id natum est Academia, quam vos, ut oculos vestros,
charam habetis: ab iis adornatum, qui studiorum suorum nutricem, vestram
prae aliis delegerunt Academiam: ab eo recognitum, curaque multa reforma-
tum: qui ejus corporis esse membrum gaudet: cuius vos caput salutamini. Si
ergo jure soli, fractis fundi ejus est, cuius est solum: ad quem hic fructus fun-
di vestri Academici, alium, quam vos pertinere potest? Quod si ego vos Aca-
demiae patres, ut fas primumque jubet: cultu paternae venerationis prosequor: Si,
quod non postremum est munus docentis, filiorum instar amore complecti de-
bemus eos: qui in nostram sese fidem atque industriam informandos & erudi-
endos contulerunt: quid ni, ut paterni amoris radices, per filios in nepotes, &
per hos in pronepotes, sese extendunt: ita vestri quoque favoris ac benevolen-
tiae rivuli, per mutuos docentium atque discipulorum labores, quasi canales, in
hos ingenii nostri fetus dimanarent? Constare igitur rationem arbitror: cur
hujus nostri partus Academici, Patronos, praeter vos, alios optare neque debue-
rim, neque voluerim. Neque, uti opinor, molestum hoc, quod ambio, futu-
rum est patrocinium. Non enim quaerimus nostris aut peccatis aut erroribus
patronos: quin potius, si quid à nobis tale sit commissum: medebitur nobis,
patefacti erroris ingenua confessio: qui eam nobis ingenii praestantiam & per-
fectionis felicitatem non arrogamus: ut ab omni errore vacuos, ab omni lapsu
immunes ac liberos nos haberi desideremus. Abiêre Horatiana ista prope in
proverbium: quandoque bonus dormitat Homerus: Opere in longo, fas est
obrepere somnum: Sùnt peccata, quibus ignovisse velimus. Ecce viri docti,
maculis